

Bevezető gondolatok

Kedves Olvasóm!

Nyugtalan és egyre hajsztoltabb életünk során lassan elfelejtjük, hogy érző, szeretetre, jóságra vágyó emberek vagyunk, és nem gépek. Az élet a tanúja ennek.

Az amerikai Michigan Egyetem professzorai tizennégy éven át 2700 ember magatartását tanulmányozták. A Yale Egyetem tudósai 7000 embert figyeltek meg kilenc éven át. E vizsgálatok eredményei, továbbá Kalifornia és Baltimore egyetemeinek hasonló célú kutatásai szerint sokkal tovább élnek azok, akik másokkal jót tesznek, szívesek, barátságosak, szeretik embertársaikat, mint az önző, magukba zárkózott, elkülönülő, mogorva emberek.

A tudósok bizonyosak abban, hogy azoknak a szervezete, akik jó szívvel sietnek mások segítségére, több ellenálló anyagot termel, elkerüli a stresszt, kevesebb köztük a szív- és érrendszeri beteg. Mindez azt mutatja, hogy az ember szüle-

tésénél fogva társas lény és természeténél fogva egymásra utalt.

Ha szeretjük embertársainkat, azzal nemcsak az isteni parancsnak teszünk eleget, hanem hosszabb életűek és sokkal boldogabbak is leszünk.

Ezért szegődöm melléd egy esztendőre – újévtől szilveszterig –, hogy a való élet, a szentek, a bölcsek és tudósok példáival vigasztaljalak és megerősítselek. Vedd és olvasd ezeket a gondolatokat, de csak az aznapra valót! Nem többet, csak ennyit, ám ezt minden nap. Így azután tartalmassá, széppé teszed az időt, és vidámabban tekinthetsz a jövőbe.

A lélek, az igazság és a szeretet erejében bízva adom könyvemet a kezedbe, hogy békességet és nyugalmat nyerhess, amelyet ma oly nehezen találunk meg a világban.

Dr. Szenthelyi-Molnár István

Az új esztendő köszöntése

Kezdjük az új évet Jézus szent nevében, Szűz Mária, Isten Anyja pártfogásával, ősi énekünk imádkozásával.

Ó, szép Jézus! Ez új esztendőben légy híveidben.
Ó, Mária! Esedezél értünk, édes reményünk!
Hogy ez új esztendőben, minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Ó, szép Jézus! Drága szent nevedért kelj föl
népedért.

Ó, Mária! Tekints híveidre te szent Fiadért.
Hogy ez új esztendőben, minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Ó, szép Jézus! Tartsd meg híveidet, mint tiedet.
Ó, Mária! Jézusnak szent Anyja! Országunk
tornya!

Adja, kérünk, hogy ebben az új esztendőben
Lehessünk épek testben, lélekben.

Magyar Cationale, XVII. század

2.

Az élet vasárnapja

Földeákon, nem messze tőlünk lakott egy nagyon kedves, jóságos, igen idős asszony. Édesanyám egyszer megkérdezte tőle, hogy mi teszi őt mindig derűssé, kiegyensúlyozottá, és hogy milyen érzés ilyen nagyon idősnek lenni. A néni arca felderült, majd így válaszolt:

– Csak olyan érzés, mint amikor szombaton délután rendbe hozzuk házunk táját, minden munkát elvégzünk, kitakarítunk, és így várjuk a vasárnapot, hogy mindennel készen vagyunk!

3.

Aki magasan felettünk van

II. Frigyes porosz király (1744–1797) az udvari ebédeken gyakran szólt tréfálkozott kora leghíresebb katonájának, Hans Joachim von Zieten tábornoknak hitéről és az egyházi törvények iránt tanúsított engedelmességéről. Egy ilyen alkalmalmmal a generális bátran visszafelelt:

– A harctéren sokszor tettem ki magamat veszélynek felségedért... Felsőgedért és hazámért

életemtől is megválnék, ha a kötelesség parancsolja, de lelkiismeretemet sohasem áldozhatom fel felséged kedvéért. Isten magasan felettünk van, s neki többel tartozom, mint akár felségednek, akár a hazámnak.

A kígyó hűsége

Ivan Krohov kapitánytól származik ez a kis történet. Ausztráliában él egy fél méternél nem hosszabb kígyófaj, amelynek hím és nőstény tagjai bámulatra méltó hűséggel ragaszkodnak egymáshoz. Mindig együtt vannak, s ha egyiküket elpusztítják, az életben maradt kígyó is elpusztul a párja után. Nem távozik a tetem mellől, csak körülötte csúszkál étlen-szomjan, míg maga is el nem pusztul. Ha elviszik tőle a párját, akár élve, akár holtan, a kis kígyó óriási utakat tesz meg, hogy elrabolts párjához jusson.

Egy kígyópár elpusztult nőstényét egynapi járóföldre vittem el – mondja Krohov kapitány. – Spárgára kötve húztam a földön, hogy a párja, ha követni akar bennünket, megtalálja a nyomot. Szörnyű nehéz út lehetett ez a nagy távolság a kí-

JANUÁR

10

gyó számára, ám a hím kígyó negyednapra megjelent lakásom ajtaja előtt, ahol elpusztult párját tartottam. Kiadtam neki a hullát, s ott pusztult el mellette maga is.

5. Áldott, aki előre néz

Áldott, aki előre néz.
Szellő szemedbe füttyörész,
Forró a föld, piros a menny:
Előre menj!

Míg a jövődőnek birod
Szögezni márvány homlokod,
Nincs addig darvadozni mért,
Mi jön, ne kérdd.

[...]

Eredj és tárt szívvel fogadd,
Amit diktál a pillanat.
Cselekedd, ami rajtad áll.
Nincsen halál.

Sík Sándor

21. Papi hivatástudat	277
22. A szenvedő lelkekért	278
23. Jó úton járok-e?	279
24. A legfontosabb az életben	280
25. Találékonyság és nagylelkűség	280
26. A Szűzanya áldásával	281
27. Elismerés	282
28. Az igazi vezéregyéniség	283
29. Az imádság hatalma	283
30. A kereszttel	284

DECEMBER

1. Eljön	285
2. A jó Isten kis küldöttei	286
3. Gyermek imája	287
4. Az otthon	288
5. Egy gyermek üzenete szüleihez	289
6. A segítsérről	290
7. Krisztus a minden	291
8. Fogadalmi ajándék	291
9. Mária-kép a Kárpátokban	292
10. A példa	293
11. Magas kor	294
12. A mennyországban	294
13. Szállást keres a Szent Család	295
14. Boldog Brenner János	296
15. Bernadeta nővér	297

16. Semmi sem a tied	299
17. Krisztusi szeretet	299
18. Kemény munka	300
19. Egymásra utalva	301
20. Újrakezdeni	302
21. Isten végtelen irgalma	303
22. Hiúság	304
23. Szűz Mária köszöntése	305
24. Azon az éjszakán	306
25. Karácsony	306
26. Ajándék krisztusnak	307
27. Isten országa	308
28. A gyermek	309
29. Gyászmise a magzatokért	310
30. Magyarok gyilkosai	311
31. Búcsúzunk	312

